

Sygn. akt III CZ 24/07

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Barbara Myszka (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z powództwa S. R.

przeciwko Syndykowi masy upadłości Przedsiębiorstwa Transportowo - Handlowo -
Usługowo - Produkcyjnego "T." sp. z o.o. w S.

o ustalenie,

po rozpoznaniu w Izbie Cywilnej na posiedzeniu niejawnym

w dniu 26 kwietnia 2007 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 8 stycznia 2007 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 29 listopada 2006 r. Sąd Okręgowy oddalił zażalenie powoda na postanowienie zawierające odmowę zabezpieczenia jego powództwa obejmującego ustalenie treści umowy dzierżawy (k. 60-66 akt). Zażalenie od tego postanowienia – kierowane do Sądu Najwyższego (k. 66 akt) – Sąd Okręgowy odrzucił postanowieniem z dnia 8 stycznia 2007 r. (k. 71 akt). Sąd ten stwierdził niedopuszczalność zażalenia w świetle art. 394¹ k.p.c. Stwierdził jednocześnie, że w niniejszej sprawie nie przysługuje skarga kasacyjna, a postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 29 listopada 2006 r. wydane zostało w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie Sądu pierwszej instancji.

Postanowienie z dnia 8 stycznia 2007 r. zostało zaskarżone zażaleniem powoda. Jako podstawę prawną zażalenia podano art. 394¹ k.p.c. i art. 395 § 1 zd. 1 k.p.c., art. 1 ust. 1 ustawy o Sądzie Najwyższym; art. 175 ust. i art. 183 ust. 1 i 2 Konstytucji (k. 92 akt). Według skarżącego, Sąd Okręgowy wydał postanowienie (z dnia 8 stycznia 2007 r.) w sprawie należącej do kompetencji Sądu Najwyższego i w tej sytuacji zachodzi nieważność postępowania, a zażalenie jest oczywiście uzasadnione.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy miał uzasadnione podstawy do rozważenia zagadnienia dopuszczalności zażalenia wniesionego przez powoda na postanowienie tego Sądu z dnia 29 listopada 2006 r. Postanowieniem tym oddalono wcześniej zażalenie powoda na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 6 października 2006 r. (art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.). Działo się tak niezależnie od sformułowanych w tym zażaleniu wniosków powoda, a zwłaszcza – wniosku określonego w pkt 1 (ustalenie, czy na postanowienie sądu drugiej instancji, wydane wskutek zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji oddalającego wniosek o zabezpieczenie powództwa, przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego, s. 66 akt sprawy). Sąd Okręgowy trafnie przyjął, że postanowienie z dnia 29 listopada 2006 r. jest niezaskarżalne w świetle art. 394¹ k.p.c.

Trafnie też zaznaczył, że w niniejszej sprawie nie przysługiwała skarga kasacyjna, a postanowienie Sądu Okręgowego wydane zostało w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji (art. 394¹ § 2 k.p.c.). Istniały zatem uzasadnione podstawy do odrzucenia zażalenia powoda (art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.). Powołane w zażaleniu przepisy Konstytucji i ustawy o Sądzie Najwyższym z dnia 23 listopada 2002 r. (Dz.U. nr 240, poz. 2052 ze zm.) nie mogą w żaden sposób podważać zasadności kwestionowanego rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy oddalił zażalenie powoda jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).